

उन्मत्तइव गानुषव्यवहारनटनवशात् ॥ वस्तुतो नोन्मत्तइत्यर्थः ॥ उन्मादस्यापि विरहे औचित्याद्वशावस्थासु गणितत्वाच्च ॥ २२ ॥ मृगीभिः सहिता भवेदित्यादौ संभावनायां लिङ् ॥ संभावनाबीजं मृगविप्रेक्षणीत्वं ॥ २३ ॥ गजस्य वेत्तृत्वसंभावनाबीजं गजनासोरुत्वं यद्वोच्चत्वात् दूरदर्शित्वं ॥ २४ ॥ न ते भयं त्वयि भक्षिता चेदपि तथा कथनेपि तव मत्तो न भयमित्यर्थः ॥ २५ ॥ अतिविरहवशात्सर्वतस्तद्भूमावस्थां नाटयति ॥ किमिति ॥ २६ ॥ नात्यर्थं हास्यशीलासि ॥ नात्यंतं परिहासशीलासि ॥ किमर्थमिति इतः परमदर्शने

वकुलानथ पुन्नागान् चंदनां केतकांस्तथा ॥ पृच्छन्नामो वने भ्रान्त उन्मत्त इव लक्ष्यते ॥ २२ ॥ अथवा मृगशावाक्षीं मृगजानासि मैथिलीं ॥ मृगविप्रेक्षणीकां तामृगीभिः सहिता भवेत् ॥ २३ ॥ गजसागजनासोरुत्वं यदि दृष्टा त्वया भवेत् ॥ तां मन्ये विदितां तु भ्यमाख्या हिवरवार ॥ २४ ॥ शार्दूलयदिसा दृष्टा प्रिया चंद्रनिभानना ॥ मैथिलीमम विसृज्यः कथयस्वनते भयं ॥ २५ ॥ किं धावसि प्रिये नूनं दृष्टासि कम लेक्षणे ॥ वक्ष्ये राच्छाद्य चात्मानं किं मां न प्रतिभाषसे ॥ २६ ॥ तिष्ठतिष्ठ वरारोहे न ते स्तिकरुणामयि ॥ नात्यर्थं हास्यशीलासि किमर्थं मामु पेक्षसे ॥ २७ ॥ पीतकौशेयकेनासि सूचिता वरवर्णिनि ॥ धावंत्यपि मया दृष्टा तिष्ठयद्यस्ति सौहृदं ॥ २८ ॥ नैव सानूनमथवा हिंसिता चारुहा सिनी ॥ रुच्छं प्राप्तं हि मां नूनं यथा पेक्षितुमर्हसि ॥ २९ ॥ व्यक्तं सा भक्षिता बालाराक्षसैः पिशिताशनैः ॥ विभज्यांगानि सर्वाणि मया विर हिता प्रिया ॥ ३० ॥ नूनं तच्छुभदंतोष्ठं सुनासं शुभकुण्डलं ॥ पूर्णचंद्रनिभं ग्रस्तं मुखं निष्प्रभतांगतं ॥ ३१ ॥ सा हि चंदनवर्णा भाग्रीवाग्रैवेय कोचिता ॥ कोमला विलपत्यास्तुकांताया भक्षिता शुभा ॥ ३२ ॥

मृतिर्मे प्रसक्तेति भावः ॥ २७ ॥ पीतवस्त्रेण सूचितासि ॥ धावंती दृष्टासि च तस्मात् तिष्ठ ॥ २८ ॥ पुनर्बोधावस्था ॥ नूनं सानैव ॥ यादृष्टा तर्हि सा केत्यत्राह अथवा हिंसिता रक्षोभिस्तत्र हेतुः यथा एवं प्रकारेण रुच्छं नूनं मां प्राप्तं सा पेक्षितुमर्हति नापेक्षते तस्मा नैव सेत्यर्थः ॥ उपेक्षितुमिति पाठे काकुः ॥ २९ ॥ उक्तमेव स्पष्टयति व्यक्तमिति ॥ ३० ॥ निष्प्रभतांगतं रक्षोभिर्पासादिति शेषः ॥ ३१ ॥ सर्वत्रोद्येक्षा यैवेयं ग्रीवाभूषणं ॥ ३२ ॥